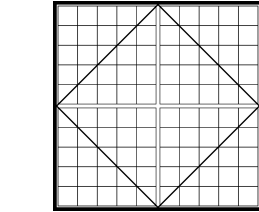

גג א טושי"ע א"ח ט"ו
תלו ספיף ז':
גב ב מ"י פ"ו מהלכות
מצוה הלכה ט סמג
עשין כג טושי"ע י"ד ט"ו
רפו ספיף ז':
גה ג ד ה מ"י פ"ה
מהלכות סוכה הלכה
ט סמג עשין מג טושי"ע
א"ח ט"ו תלמי:

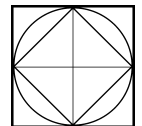
רבינו הגאון

וגרסין בפרק חלוץ שבין
שתי חצרות, אמר ר' יוחנן
חלוץ עובל צריך שיהא
בהיקפו כ"ד טפחים ומהן
שנים ומשהו בחוץ "ו"
שאר יריבעו נמצא משהו
בחוץ ו'. למה לי כולי
האי מכדי כל שיש
בהיקפו ג' טפחים יש בו
רחב טפח ב"ב טפחים
סג. ושנין הני מילי
כעירובא אבל בריבועא
כו', ואסיקא ב"ז בני
חומשא סני. ושנין ר'
יוחנן דאמר כרייני דקיסרי
דאמרי ריבועא דנפיק מגו
עיגולא פלגא. ואקשינן
והא ליחא לרייני דקיסרי,
ושנין לטעמא דרייני
דקיסרי קאמר. נמצאת
שמועה דר' יוחנן אליבא
דרייני דקיסרי אמורה.
אמר ר' מאיר משום ר' לוי,
שתי סוכות של יוצרים
כו'. פשוטה היא. תנו רבנן
סוכת גוים, סוכת נשים,
סוכת בהמה, סוכת כותים,
סוכה מכל מקום כשירה,
ובלבד שתהא עשויה לצל
ומסוככת כהלכתא. וכן
סוכת רועים, סוכת קייצין,
סוכת בורגנים, סוכת
שומרי פירות, סוכה מכל
מקום כשירה. ואסיקא
סוכת גוים וסוכת נשים
וכיוצא בהן דלאו בני
חיובא נינהו אם היא
עשויה לצל ומסוככת
כהלכתא כשירה, וכל
שכן סוכת רועים וקייצין
ובורגנין ושומרי פירות
דבני חיובא נינהו שסוכתם
כשירה.

של ריבועים קטנים כענין שפירשתי
לעיל נמצא ריבוע פנימי חלוי של
חילון ואם תעשה עוגל של עשרה על

עשרה בתוך ריבוע החילון יהא העגול זה הוכחנו
שמרובע יתר על העיגול רביע אם כן העיגול יתר על הריבוע
הפנימי חלוי של פנימי דהיינו ט' (תילתא דעגולה דהיינו) רביע של
ריבוע חילון וקלת תימה דלא נקט ריבועא דנפיק מגו ט' עיגולא דהיינו
תילתא מכל העגול כי היכי דנקט עיגולא דנפיק מגו ריבועא ריבועא
דהיינו ריבועא מכל הריבוע לכך יש לפרש דהנך תרי מילי קיימי
דליירי כעין שפירשתי עושה עיגול בתוך ריבוע וחוזר ועושה ריבוע
אחר בתוך ריבוע אותו עיגול ואחא למימר שנממעט
העגול רובע של ריבוע החילון וריבוע פנימי
נממעט מריבוע חילון פלגא רובע ופלגא קיימי
אריבוע חילון ואם תאמר והלא ריבוע של שבעה
על שבעה אם תעשה צו עוגל של שבע על שבע
אמות ותחזור ותעשה בתוך העגול ריבוע של אלכסונו שבעה
על שבעה הוה ליה ריבוע פנימי חמשה על חמשה

לפי חשבון של אמתא ותרי חומשי צאלכסונה ומשכחת לה
צריבוע פנימי יתר מחלוי של חילון דיש צפנימי כ"ה רצועות
של אמה על אמה וצחילון לא משכחת אלא מ"ע ויש לומר
שזה תלוי צמה שהוכחנו דחשבון של אמתא ותרי חומשי אינו
מכוון דאיכא טפי וא"כ אין צריבוע הפנימי ה' על ה' דאם היה
צו ה' על ה' היה אלכסונו עולה טפי מו': וְתִיָּהוּ חִיצוֹנָה בֵּית
שַׁעַר לְפָנֵימִית וְתִתְחַיֵּב בַּמְזוּזָה. וצ"ת שער חייב צמזמה כדתניא

בהקומץ רבה (מנחות דף טז:) בית שער אכסדרה ומרפסת חייבין צמזמה ותימה דצפרק קמא דיומא (דף טז:) אמרינן דממעטין
להו צמזמה מדכתבי צית מה צית מיוחד לדירה יאלו אלו שאין מיוחדין לדירה יש מחלקין צין פתוחין לצית ולפתוחין לגינה וקשיל דאם
כן הוה ליה לשנויי הכי התם צמנחות (טז) דפרין אדרצ חסדא דאמר אכסדרה פטורה מן המזוזה וז"ל הא דאורייתא הא דרבנן והא
דלא משני התם צמנחות דמשמע ליה דרצ חסדא פטורה לגמרי קאמר אפילו מדרבנן:

סוכת בותים. כל הנך דקחשיב הכא אמר צשמעמין דלאו בני חיובא נינהו דקסבר גרי אריות הן והא דאמר פרק שני דיצמות
(דף כד:) דלחא גרי אריות ואחד גרי חלומות הלכה כולם גרים הני מילי כשנתגייירו לגמרי אכל גרי כותים כתיב צספר
מלכים (ב ד) את ה' היו יראים את אלהיהם היו עוזדים ומאן דאמר כותים גרי אמת קסבר דאחר כך ניתקנו:
סוכה

ריבועא דנפיק מגו עיגולא פלגא. פירש צקונטרס כשאתה
מרבע צתוך העיגול אתה נוטל ממנו חצי השיעור
הנשאר צו דהיינו תילתא דכולה הלכך לשש עשרה ריבוע צריך
העיגול המקיפו סביב להיות כ"ד ודבר תימה הוה זה מה ענין זה

אכל ריבועא מגו עיגולא פלגא. כשאתה מרבע צתוך העיגול אתה
מוציא ממנו חצי השיעור הנשאר צו דהיינו תילתא דכולה הלכך
לשש עשרה ריבוע צריך העיגול המקיפו סביב להיות עשרים וארבע:
ולאו מילסא היא. דהא ראינו דלא הוי שיעורא כולי האי אלא שיהא

ריבועא דנפיק מגו עיגולא פלגא ולא היא
דהא קחוינן דלא הוי כולי האי: א"ר לוי
משום ר"מ "שתי סוכות של יוצרים זו לפנים
מזו הפנימית אינה סוכה יחייבת במזוזה
והחיצונה סוכה ופטורה מן המזוזה ואמאי
תהוי חיצונה כבית שער הפנימית ותתחייב
במזוזה משום דלא קביע ^{טו}תנו רבנן גגב"ך
סוכת גוים סוכת נשים סוכת בהמה סוכת
כותים סוכה מכל מקום כשרה ובלבד
שתהא מסוככת כהלכתא מאי כהלכתא
אמר רב חסדא והוא שעשאה לצל סוכה
מכל מקום לאתויי מאי לאתויי סוכת רב"ש
דתנו רבנן "סוכת רב"ש סוכת רועים סוכת
קייצים סוכת בורגנין סוכת שומרי פירות
סוכה מכל מקום כשרה ובלבד שתהא
מסוככת כהלכתא מאי כהלכתא אמר רב
חסדא והוא שעשאה לצל סוכה מכל
מקום לאתויי מאי לאתויי סוכת גגב"ך
האי תנא דגגב"ך אלימא ליה גגב"ך
משום דקביעי וקא תנא מכל מקום לאתויי
רב"ש דלא קביעי והאי תנא דרב"ש
אלימא ליה רב"ש דלאו בני חיובא נינהו:
מתני'

אכל ריבועא מגו עיגולא פלגא. כשאתה מרבע צתוך העיגול אתה
מוציא ממנו חצי השיעור הנשאר צו דהיינו תילתא דכולה הלכך
לשש עשרה ריבוע צריך העיגול המקיפו סביב להיות עשרים וארבע:
ולאו מילסא היא. דהא ראינו דלא הוי שיעורא כולי האי אלא שיהא
רצב כשיעור אלכסונו של מרובע
וכל אמתא צריבוע אמתא ותרי
חומשי צאלכסונו: שתי סוכות של
יוצרים. כך היה דרך של יוצרי כלי
חרס צימיהן עושין להם שתי סוכות
זו לפנים מזו צפנימית הוה דר
ומצניע קדרותיו וצחילונה הוה עושה
מללכתו ומוציא קדרותיו למכור:
פנימים אינה סוכה. אם צא ליצב
צמוכה צגא לשס סוכה ואע"ג דלא
צעינן סוכה לשס חג דהא צבית הלל
קיימא לן דמכשרי סוכה ישנה
צמנתימין (דף טז.) הלא אינה סוכה
דלא צמיכרל מללחא דלשס סוכה הוה
דר צו דהא כל ימות השנה דייר
התם ורוב תשמישו וסעודתו ושינתו
שס: וחייצס צמזוזה. לעולם משום
דכל דירתו צה: החילונה סוכה.
ויזאל צה ידי חובתו ואין צריך
לסותרה ולעשותה לשס חג צבית הלל
למשום היכרל דמזוה ליכא למיכר
דכיון דכולה שחא ללו הכא דייר
והשתא דייר צה איכא היכרל:
ופטורה מן המזוזה. לעולם דלאו
דירה היא שאינה עשויה אלא לצל
ולצא דרך שס ולהכניס שס תגרים:
והיהו צבית שער הפנימית. דק"ל
צמנחות צהקומץ רבה (דף טז:)
צחייצ צמזוזה מדרבנן. וצ"ת שער

(א) מנחות מב, ט (ב) מהר"ם
מזיק זהו.

הגהות הב"ח

(א) תוס' ד"ה ריבועא
דנפיק וכו' וקלת תימה וכו'
מגו עיגולא תילתא דהיינו
תילתא מכל העיגול:

גליון הש"ס

גמ' תנו רבנן גגב"ך. ע'
גיטין דף מה ע"צ מוס'
ד"ה כל:

לעזי רש"י

פורק"א. אכסדרה.

פורק"א צלע"ז שלפני הצית: משום דלא קביע. לא זו ולא זו דבר
קצוע ואין הפנימית חשובה להיות לה בית שער: סוכה גוים.
שעשויה לדור צה צימות החמה: סוכה מ"מ. אפילו פחותה מאלו
ולקמיה מפרש מאי היא: מאי כהלכתא. מאי אמתא לאשמועינן דאילו
שתהא ללחא מרובה מחמתה וצדבר שכשר לכסך צו פשיטא אטו
משום דריעא צמיילי אחרנייתא שלא נעשית לשס סוכה תתכשר אף
צפסולות: אמר רב חסדא. האי כהלכתא דקאמר הוה צמשוככת יפה
דמוכחא מלחא שעשייתה הראשונה לצל היתה ולא לצניעות צעלמא
דאע"ג דסוכה לשס חג לא צעינן לשס סוכה צעינן וללל הוה
דמיקריא סוכה שסוככת מן החורב: רב"ש. סימן רועים קייצים
צורגנין שומרי פירות. ולקמן פריך מאי גריעותיהוה דהני מהנך דלעיל
דקרי ליה סוכה מכל מקום: רועים. שעשו סוכה צשדה ליצב צמוכה
מפני השרצ ושומרים אלאס: קייצים. שומרי קציעות השטוחין צשדה
לייצש: צורגנין. שומרי העיר. וכולן ישראלים הם אכל סוכה זו לא
לשס חג נעשית: סוכה מכל מקום. דאפילו פחות מאלו והיינו הנך
דלעיל כדמפרש לקמן דהאי תנא חשיצי ליה הני משום דישראלית
נינהו וחייצין צסוכה וראויה סוכתן להכשיר יותר מסוכת גגב"ך גוים
נשים צהמה כותים שאין חייצין צסוכה: אלימא. חשובה להכשיר:
סוכה רב"ש לא קביעי. פעמים רועין כאן ופעמים רועין כאן
כשאלכו את המרעה וכן קייצים כשיצשו הולכין להם וסותרין סוכתן:
מתני'

בהקומץ רבה (מנחות דף טז:) בית שער אכסדרה ומרפסת חייבין צמזמה ותימה דצפרק קמא דיומא (דף טז:) אמרינן דממעטין
להו צמזמה מדכתבי צית מה צית מיוחד לדירה יאלו אלו שאין מיוחדין לדירה יש מחלקין צין פתוחין לצית ולפתוחין לגינה וקשיל דאם
כן הוה ליה לשנויי הכי התם צמנחות (טז) דפרין אדרצ חסדא דאמר אכסדרה פטורה מן המזוזה וז"ל הא דאורייתא הא דרבנן והא
דלא משני התם צמנחות דמשמע ליה דרצ חסדא פטורה לגמרי קאמר אפילו מדרבנן:

סוכת בותים. כל הנך דקחשיב הכא אמר צשמעמין דלאו בני חיובא נינהו דקסבר גרי אריות הן והא דאמר פרק שני דיצמות
(דף כד:) דלחא גרי אריות ואחד גרי חלומות הלכה כולם גרים הני מילי כשנתגייירו לגמרי אכל גרי כותים כתיב צספר
מלכים (ב ד) את ה' היו יראים את אלהיהם היו עוזדים ומאן דאמר כותים גרי אמת קסבר דאחר כך ניתקנו:
סוכה